

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/826/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213220213
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213220213.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Slovenský plynárenský priemysel, a. s. so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: L. P., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom M., M. XXXX/XX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená Soňou Károlyiovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Komárno, o zaplatenie 271,79 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. júla 2014 č. k. 14C/46/2014-68, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 271,79 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 227,55 eura od 30. 05. 2009 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 44,24 eura od 08. 09. 2009 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania k rukám právneho zástupcu navrhovateľa titulom súdneho poplatku sumu vo výške 16,50 eura a titulom trov právneho zastúpenia sumu vo výške 152,40 eura, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 101 ods. 2, § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP), § 488, § 489, § 451 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 04. 09. 2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 271,29 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania, ktorý odôvodnil tým, že odporkyňa sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, keď po úmrtí svojej právnej predchodkyne neoznámila zmenu odberateľa plynu, napriek tomu jej boli poskytované dodávky a predaj plynu, za ktoré nebola uhradená vyúčtovaná cena. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ na základe zmluvy o dodávke plynu uzavretej s právnou predchodkyňou odporkyne dodával na odberné miesto plyn. Dodávka plynu bola realizovaná od 09. 04. 1998 do 19. 08. 2009 a to i v období po úmrtí predchodkyne odporkyne, t.j. po 09. 08. 2005. Keďže právna nástupkyňa - odporkyňa, navrhovateľa o úmrtí odberateľky neinformovala a bez nahlásenia údajov o zmene odberateľa plynu od navrhovateľa naďalej odoberala, na úkor navrhovateľa došlo z jej strany k bezdôvodnému obohateniu. Na základe toho konštatoval súd dôvodnosť uplatneného nároku, ktorému vyhovel a odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy zodpovedajúcej neuhradenej kúpnej cene za poskytnutú dodávku plynu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2, § 149 ods. 1, § 150 ods. 2 OSP, keď z celkovo uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 457,19 eura súd navrhovateľovi priznal sumu zodpovedajúcu 1/3 sumy účelne vynaložených nákladov, ktorá bola podľa súdu primeraná voči uplatnenej pohľadávke.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti trov právneho zastúpenia podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že k súdnemu konaniu pristúpil až po vyčerpaní dostupných možností mimosúdneho vymáhania. Napriek tomu odporkyňa dlžnú sumu ani čiastočne neuhradila. Mal teda za to, že nárok navrhovateľa bol uplatnený dôvodne, a navrhovateľ vo veci vykonal a uplatnil si len úkony, ktoré boli nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. Išlo o náklady, ktoré by nevznikli v prípade, ak by odporkyňa svoju povinnosť splnila dobrovoľne a navrhovateľ by sa nemusel so svojím nárokom obracať na súd. Navrhovateľ zároveň uviedol, že skutočnosť, že ide o drobný spor, neznamená, že v tejto právnej veci nedochádza zo strany jeho právneho zástupcu k príprave, prevzatíu, právnemu posúdeniu a rokovaniach o prípade. S ohľadom na uvedené mal za to, že trovy právneho zastúpenia tak, ako boli vyčíslené počas konania, sú nepochybne účelne vynaložené trovy konania a sú nevyhnutne potrebné na dosiahnutie úspechu vo veci. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že odvolaniu navrhovateľa vyhovie a prizná mu trovy právneho zastúpenia v plnej výške.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nebolo podané.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 04. 09. 2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 271,79 eura s príslušenstvom za dodávky plynu, za ktoré mu odporkyňa (ako právna nástupkyňa odberateľky) neuhradila vyúčtovanú cenu. Navrhovateľ si v rámci trov konania (okrem súdneho poplatku) uplatnil titulom trov právneho zastúpenia odmenu za 4 úkony právnej služby v celkovej sume 75,53 eura, 4 režijné paušály v celkovej sume 31,70 eura, cestovné výdavky v celkovej sume 112,96 eura, náhradu za stratu času v celkovej sume 160,80 eura a náhradu DPH v celkovej sume 76,20 eura.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Keďže predmetom daného konania je zaplatenie sumy 271,79 eura, teda sumy nižšej ako 1.000 eur, ide podľa vyššie citovaného ustanovenia o tzv. drobný spor.

Ustanovenie § 150 ods. 2 OSP upravuje tzv. moderačné právo súdu, ktoré ho oprávňuje trovy konania u úspešného účastníka znížiť alebo mu ich vôbec nepriznať. Vychádza z predpokladu neprimeranosti trov voči pohľadávke, avšak zákon presne nedefinuje, aké trovy konania možno považovať za neprimerané. Ak zákon hovorí o neprimeranosti trov konania voči pohľadávke, je vecou súdu, ako túto primeranosť zhodnotí a odôvodní ju. Posúdenie naplnenia podmienok pre aplikáciu tohto ustanovenia na rozhodnutie o trovách konania je preto výlučne na úvahe súdu.

Podľa textu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v časti týkajúcej sa zmeny ustanovenia § 150 OSP, sa predkladateľ odvoláva na Nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. 07. 2007, ktorým bolo ustanovené Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, kde sa navrhuje pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke

v drobných veciach neprimerané. Podľa dôvodovej správy v týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

K odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa nespochybnil účelnosť uplatnených trov právneho zastúpenia, avšak spochybnil ich primeranosť. Pokiaľ by si účastník uplatnil neúčelné trovy konania, súd je povinný ich úspešnému účastníkovi konania nepriznať bez ohľadu na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Uvedené ustanovenie zákona rieši prípady náhrady trov konania, ktoré boli v konaní síce vynaložené účelne, avšak ich výška je vzhľadom na hodnotu predmetu sporu neprimeraná.

Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne použil ustanovenie § 150 ods. 2 OSP, podľa ktorého môže súd trovy konania v drobných sporoch znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Pri právnom zastúpení navrhovateľa nešlo o zložité úkony právnej služby, aj s ohľadom na procesnú nečinnosť odporkyne. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu je v predmetnom konaní súdom priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 152,40 eura primeraná a postačujúca, po zohľadnení hodnoty predmetu sporu a právnej nenáročnosti veci.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov právneho zastúpenia podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že odporkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnila.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.